

AMRUTANJAN.



அமிர்தா

ஞானம்.

சின்ன நோய்களுக்கு.

ஸ்தோமகாசை.

கிடை அனாபந்தம்.

கிடை 0 10 0.

இருபத்திரண்டு வருஷமாக வஷங்கனக்காச விற்றுவருகிறது.
அந்நவ மூலிகைகளினால் தயாரிக்கப்பட்டு அழகாய்
பாக் செய்து உபயோகத்திற்குத் தயாராய்.

எல்லா நோய்களுக்கும்

ஒரு சைகண்ட அடிவத்தம் அமிர்தாஞ்சனமே. தலைவலி,
முதுகுவலி கெட்டியும் முதலிய எல்லா நோய்களையும் ஸோடிப்
பொழிதல் தீர்க்கும்.

உடனே முந்துங்கள்.

மோஷினி உதலம். பாட்டில் 1-க்கு 0 12 0

படைமருந்து. பட்டி 1-க்கு 0 6 0

பல்பொடி. பட்டி 1-க்கு 0 2 0

அமிர்தாஞ்சன் டிப்போ,

7, தம்புச்செட்டி வீதி, சென்னை.

ஹரிஸ்மய திராகரம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேவராம நுஜாயகம்.

தோகுதி 3.

VOL. 3.

அகாப

வருஷம்

பிப்ரவரி



பகுதி 10.

No. 10.

1926.

October

&

NOVEMBER

"தனக்குவனமாயினவா தான்குள் சேர்க்கார்க்கல்லவன்
மனக்கவலைமற்றவரின" — தேவப்புலவர்.

பொருளடக்கம்.

1. திருப்பல்லாண்டு:- ப. அ. ... 281
2. இல்லறத்தின்சிறப்பு:- ... 289
3. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பெருமை:- ஸ்ரீ. உ. வே. ... 298
வேங்கடாசார்யஸ்வாமி சேரங்குளம்.
4. வேதமும் வேதாந்தமும்:- ... 302
5. நன்கொடை:- ... 304
6. திவ்யஸூரிசரிதை:- எட்டை உபரம் வமஸ்தான
வித்வான் ஸ்ரீ. உ. வே. வீராஸ்வாமி ஐயங்கார்
ஸ்வாமி. ... 9

பண்டித. ஆ. அரங்கராம நுஜன்-பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.] [தனிப்பிரதி அனா 4.
வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். வெளிநாடுகளுக்கு 2-4-0
மதுரை, கெற்குமாரபட்டினத்தேரு,
ஹரிஸ்மய திராகரம் பிரஸிஸ் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ON THE
S. S. L. C. (A Group) Tamil Text 1927.

ON THE

S. S. L. C. (A Group) Tamil Text 1927.

BY

T. N. Appaniengar,

and

Paralit: *A. Arangeramaniam Pillai.*

MADURA.

Price As. 9 only.

To be had of:—

1. The Manager

Harisamaya Divakaram Press.

239. South Marret St. Madura.

2. All Booksellers at Madura.

N. B:— Liberal Commission will be allowed to Teachers and Booksellers.

புது :

தீர்ப்புரை.

கம்மபாலன்:— தமிழ்மாதப் பத்திரிகை தென்னாட்டில் கம்ம ஜாதியப் பத்திரிகை இஃதொன்றே. கிராமவாசிகளுக்கவசியமான பொதுவிஷயங்கள் வெளிவரும். பத்திராதிபர், ஸ்ரீ. R. வேங்கட சாமி நாயுடு. விளம்பரங்கட்டுத்தக்க செளகரியமுண்டு. வருடசந்தா ரூ. 1—0—0 உடனே எழுதுங்கள். பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், ஐக்கிய சங்கங்களுக்கும் வேண்டிய எல்லாவித புத்தகபாடங்களும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

கம்மபாலன் ஆபீஸ்,
திருத்தங்கல், சாத்தூர் S. I. R.

Released by Maran's Dog ,Toronto,

105:

ஸ்ரீமதேதராமாநுஜாயநம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ஈ.

Vol. 3.

அகநயவ்ருஜிப்பசிம்

October & November 1926.

பஞ்சு கம.

No. 10.

திருப்பல்லாண்டு.

(103-ம் பக்கத்திலிருந்து.)

என்னைதன்னைதன்னைதன்னைதன்மொத்தப்பனெழுப்புகாஸ்தொடக்கி
வந்துவழிவழியாட் செப்பின்னெருந்திருவோணத்திருவிழவில்
அந்தியம்போதிலரியருவாகியரினையழித்தவனைப்
பந்தனைதீர்ப்பல்லாண்டெல்லாயித்தாண்டென்றுபாடுதுமே.

இந்தப்பாட்டால் முன் “வாழாட்டி” என்ற பாட்டில் அழைக்கப்பட்ட அகநயம்பரயோஜனா (பித்தொருபிரயோஜனத் தைவிரும்பாது எம்பெருமானையே தஞ்சமாகவடைந்தவர்) தமது குல ஒழுக்கங்களின் நன்மைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து புருர அவர்களை ஆழ்வார் கூட்டிக்கொள்வதாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு ஸத்வகுணத்தையுடைய அந்நியப்போஜனா தமது ஏற்றத்தை யுரைத்துக்கொண்டு வந்து புகுதல் பொருந்துமோ வென்னிள்? திருவடி (ஹனுமான்) சடலைத் தாண்டுகின்றகாலத்தில் 'யாதாருமோ' என்று பயந்துகொண்டிருந்த வானர வீரர்களின் பயமொழிவதற்கு ஹனுமான் 'யான்மேருபர்வதத்தையும், ஆகா யத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற கருடனையும் நொடிப் பொழுதில் ஆயிரமுறை சுற்றிவரும் வன்மையுடையேன்' என்றுரைத்ததுபோல எம்பெருமா னுடைய ஸௌந்தர்யத்திலீடுபட்டு அவனுக்கு யாதுகேடு நேருமோ

என்று கருதிப் பயமுற்றிருந்த ஆழ்வாருடைய மொழிதற்கு இவர்கள் தமது குலஒழுக்கங்களின் ஏற்றத்தைக் கூறினார்களாதலால் பொருந்துமென்க.

ஆழ்வார்:—நீங்கள் யார்?

அந்நயப்ரயோஜனம்:—நாங்கள் தேவரீரால்முன் “வாழாட்டி” என்றபாட்டால் அழைக்கப்பட்டவர்களாவோம்.

ஆழ்வார்:—எதன் நிமித்தம் இங்கு வந்தீர்கள்?

அந்ந:—தேவரீரோடு கூடிநின்று எம்பெருமானை வாழ்த்துதற் பொருட்டேயாம். இதுநிற்க; எங்கள் ஸந்ததியிலுள்ளா ரெல்லாம் இக்கைங்கர்யத்தையே மேற்கொண்டவர்களாயிருந்தார்கள்.

ஆழ்வார்:—அங்ஙனமாகில் உங்கள் ஸந்ததியிலுள்ளவர்கள் எத்தனைபேர்கள் இக்கைங்கர்பத்தைக் கையாண்டவர்களாயிருந்தார்கள்?

அந்ந:—ஏழுதலைமுறையளவாக உள்ளாரெல்லாம் இந்த வாழ்த்துதற் கைங்கர்யத்தையே கையாண்டவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களாவார்.-எந்தை-நாங்களும் எங்கள் தந்தையரும், தந்தை-அவரது தந்தையரும், தந்தை-அவரது தகப்பன்மாரும், தந்தை-அவர்களுடைய ஈன்றோர்களும், தம்முத்தப்பன்-அவர்களுடையபெற்றோரும் பாட்டன்மாருமாகிய, ஏழ்படி கால் தொடங்கி-ஏழுதலைமுறைமுதற்கொண்டு, வந்து- (எம் பெருமானை வாழ்த்துதற்குத் தகுதியான ஸமயங்களில்) வந்து, வழிவழி-முறைமுறையாக, ஆட்செய்கின்றோம் (தப்பாமல்) அடிமைசெய்கின்றோம்.

ஆழ்வார்:—உங்கள் ஸந்ததியிலுள்ள முன்னோர்கள் எம்பெருமானை வாழ்த்திப்போந்தார்கள் என்ற உகப்பால் நீங்கள் அவர்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துரைத்தீர்கள் போலும்.

அந்ந:—ஸ்வாமி! பிராம்மணனுக்கு முன்றுதலைமுறைவரை வேதமோதுதல் முதலிய நல்லொழுக்கமில்லாதிருக்குமாயின் அவனுக்குப் பிராம்மண மொழிந்துவிடுவதுபோல எம்பெரு

மானை வாழ்த்துகின்ற முறை விடுபட்டதால் வைஷ்ணவத்வமற்றதென்ற குறைபாடு எங்கள் ஸந்தானத்திலில்லை. ¶

ஆழ்வார்:—இங்ஙனம் உங்கள் ஸந்தானங் குறைபாடற்றிருப்பதும் கொண்டாடத்தக்கதேயாம்.

அந்ந:—ஸ்வாமி! இதுவரை எங்களுடைய ஸந்தானத்தின் ஏற்றத்தைக்கூறினோம். இனி எங்கள்செய்கையைப்பற்றியுங் குறிப்பிடுகிறோம்.

ஆழ்வார்:—அங்ஙனமே உரைப்பீர்களாக.

அந்ந:—*திருவோணத்திரு விழவில்-திருவோணமென்கிற திருநாளில், அந்தியம் போதில்-(தேவர்கட்குவலிமைகுறைந்து அசுரர்கட்குப்பலம் அதிகரிக்கிற) அந்திப்பொழுதிலே, அரிஉருவாகி-நரசிம்மரூபிபாகி, அரியை- (அடியவனாகிய பிரகலாதனுக்குப்) பகைவனாகிய ஹிரண்யனை, §அழித்தவனை-உருவழித்துக் கொன்றவனை, (அவனுக்குண்டாகிய) பந்தனைதீர்வருத்தத்தைத்தருகின்ற †பாலாரிஷ்டமான வியாதி ஒழிய, பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு என்று பாடுதும்-காலத்தவ

¶சாஸ்த்ரங்களில் வித்யாஸந்தானத்தை உயர்த்திக்கூறுவதுபோல விடத்தக்க தேகஸம்பந்தமான ஸந்தானமும் பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால் கொண்டாடலாம்படியிருக்கும்; என்ற முறைபற்றி அந்நயப்ரயோஜனம் இங்குத்தமது ஸந்தானத்தின் பெருமை எடுத்துரைத்தார்கள்.

*பகைவராயினார், அபிசரித்து(மாரணவேள்விசெய்து)தீங்கு செய்வார்களென்ற கருத்தால் சிங்கப்பிரான் அவதரித்த சுவாதி நக்ஷத்திரத்தை மறைத்துத் திருவோணமென்றும், திருநக்ஷத்திரதினத்தை மறைத்துத் திருவிழாவென்றும் கூறினார்கள்.

§ஹிரண்யனைக் கொன்றபின்பும் பயப்படுதற்குக் காரணம் யாதெனின்? பின்புள்ளவர்கள் பகைகொண்டாடுவர்கள் என்ற கருத்தாலென்க.

†இங்கு, சிங்கப்பிரான் அவதரித்ததினத்தைக் குறித்துப் பேசிச்செல்கின்ற இடமாதலால் பந்தனை என்பதற்குப் பாலாரிஷ்டமான வியாதி யென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது.

முள்ளவரை யா தெ ரா ரு குறைவின்றி யிருக்கவேண்டு
மென்று வாழ்த்துக் கூறுவோம்.

ஆழ்:- சிங்கப்பிரான், “அழகியான்தானே பரியுருவந்தானே”
என்று பெரியாரும் கொண்டாடத்தக்க மிகவும் அழகினை
யுடைய வடிவுபடைத்தவனாதலால் அப்பிரானுக்கு
வாழ்த்துக்கூறுவதும் வனப்புடையதேயாம்.

“தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சடாழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின்
மேல் பிற்பெரியாலேயொற்றுண்டு நின்ற குடி குடியாட்செய்கின்றோம்
மாயப்பொருபடைவாணையாயிரந்தோளும் பொழி குருதி
பாயச்சுழற்றிய வாழி வல்லானுக்குப் பால் லாண்டுகூறுதுமே”

இப்பாட்டால், “ஏடுநிலத்தில்” என்கிற பாட்டில் அழைக்கப்
பட்ட கைவல்யார்த்திகள் தமது இயற்கையைச் சொல்லிக் கொண்டு
வர, ஆழ்வார் அவர்களை அடன்படுகிறாரென்று சொல்லப்பட்
டுள்ளது. இவர்களை முன்பு அழைத்த காலத்து இவர், இவர்களை நோக்கி
‘நீங்கள் முன்பு பற்றிய புருஷார்த்தத்தை அடியோடு ஒழித்து
வருவதோடு பிறிதொரு பிரயோஜனத்தை விரும்பாதவர்களாயும்,
அறிவுடையார் கைக்கொள்ளவும் அறிவிலார்கைவிடற்கு முரிய
கார்யத்தைச் செய்து வந்துசேரவேண்டும்’ என்றுரைத்து அழைத்
தார். கைவல்யார்த்திகள், ‘இனி அற்புபுருஷார்த்தத்தை விடுகையும்,
பிறிதொரு பிரயோஜனத்தை விரும்பாதிருக்கையும் நம்மால் செய்
யக்கக்கதாம்; இதுநிற்க; நம்மை அறிவுடையார் கைப்பற்றுகைக்கும்
அறிவிலார் கைவிடுதற்கும் நாம் செய்யத்தக்க உபாயம் யாது’ என்று
ஆராய்ந்து ‘வைஷ்ணவசிஹ்நமான (அடையாளமான) திருவிலச்
சினையைத் தரித்துக்கொண்டால் இவ்விருகார்யமும் ஸித்தியாகும்’
என்று தீர்மானித்து அதைத் தரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

ஆழ்:- நீங்கள் யார்?

கைவல்யார்:- நாங்கள் முன்பு ‘ஏடுநிலத்தில்’ என்ற பாட்டால்
அழைக்கப் பட்டவர்களாவோம்.

ஆழ்:- இங்கு எதன்நிமித்தமாக வந்தீர்கள்?

கைவ:- தேவரீர் நியமித்தபடியே எம்பெருமானுக்கு வாழ்த்துக்
கூறும்நிமித்தமாக வந்தோம்.

ஆழ்:- இப்பொழுது எவ்வியல் பினராக வந்தீர்கள்?

கைவ:- *தீயில்-ஒ ளி யு டைய எல்லா வஸ்துக்களைக்காட்டிலும்,
பொலிகின்ற-மிகுகின்ற, செம் - சிவந்த, சுடர்-
ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைத்தாய், திகழ்-விளங்காநின்றதுள்ள,
திருச்சக்கரத்தின் கோயில்-சக்கரத்தாழ்வான் எழுந்தருளி
யிருக்கிறகோயிலாய்.† ஆபி-வட்டவடிவமான, பொறியாலே-

*தீ என்பது இங்கு, சூர்யன், சந்திரன், பரமபதம், ஸர்வேசுரனுடைய
திவ்யமங்களவிக்ரஹம் என்ற ஒளியுடைப் பொருள்கட்கெல்லாம் உபலக்ஷ
ணமாய்நின்றது.

†ஆழியால் ஒற்றுண்டு என்பது பஞ்சஸம்ஸ்காரத்திற்கும் உபலக்ஷண
மாய்நின்றது. பதிவிரதைக்கு லளையல் முதலிய ஆபரணங்களை யணிந்து
கொள்வது இன்றியமையாததுபோல, எம்பெருமானையே தஞ்சமாக
வடைந்தபாகவதர்கட்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் இன்றியமையாததாகும். இந்த
ஸம்ஸ்காரத்தைப்பெற்றுநின்றனொருவன் வேறுபிறவியிலும், கைவல்ய
மோக்ஷத்திலும் புகான். இவற்றிற் புகாமைக்கு ஈசுவராங்கோரமே காரண
மாயிருக்க இந்த ஸம்ஸ்காரத்தைக் காரணமாகக் கூறுதல் பொருந்துமோ
வென்னில்; இந்த ஸம்ஸ்கார முண்டானால் ஈசுவராங்கோரம் பொலிந்து
விளங்குமாதலால் பொருந்துமென்க. இதுவிஷயத்தைக் கண்ணபிரான்
துவாரபாலகரைநோக்கி யுரைத்தவரலாற்றாறு மறியலாம். அதுவருமாறு.-
கண்ணபிரான் விரோதிகளை ஒழிப்பதற்குத் துவாரகையினின்றும் புறப்படு
கிற காலத்தில் வாயிற்காப்பாளர் கண்ணபிரானேநோக்கித் தேவரீர் இங்கு
எழுந்தருளும்வரை எத்தன்மையுடையாரை உள்ளே புகவிட வேண்டும்?
என்றுகேட்க, அப்பொழுது கண்ணபிரான் அவர்களைநோக்கிச் சக்ரதாரண
முடையவர்களை உள்ளேவிடுக. அஃதில்லாதாரை உட்கருத்தைச் சோதித்து
விடக்கடவீர்; என்றருளிச்செய்தான். இதனால் சக்ரதாரணத்தால் பகவ
தங்கோரமுண்டாகு மென்பது விளங்கும். இதைக்குறித்துப் பெரியவாச்
சான்பிள்ளை அருளிச் செய்ததும், இங்கறியத்தக்கதே. அஃதாவது.—“இது
தான் (சக்ரதாரணந்தான்). ‘நாமவனுடைமை’ என்று நிர்ப்பரணியிருக்கைக்கு
முடலாய், ஈசுவராங்கோரத்திற்கு முடலாய், தான் புண்ணின பாபத்தை யது
ஸந்தித்து க்ருரமாகப் பார்க்கக்கடவ யமாதிகளும் அஞ்சம்படியாயிருப்ப
தொன்றிறே” என்பதாம்.

(நின்றந்தாலே) அடையாளத்தாலே, ஒற்றுண்டுநின்று-
அடையாளம் செய்யப்பட்டவர்களாய் நின்று, குடிசுடி-
எங்கள் புத்ரபௌக்ரர் முதலான ஸந்தானமெல்லாம், ஆட்
செய்கின்றோம்-வாழ்த்துதலாகிய அடிமை செய்கின்றோ
மாதலால், அவ்வடிமை செய்யுமியல்பினராய் வந்தோம்.

ஆழ்:- நீங்கள் எந்த அவதார எம்பெருமானை வாழ்த்த முன்
வந்தீர்கள்.

கைவ:- எங்களைத் தேவரீருடையகோஷ்டியில் புகுதற்குரிய
தகுதியை யுண்டாக்கின சக்கரத்தாழ்வானுடையவீரத்தின்
பெருமைவிளங்குகின்றவிஷயத்தில் வாழ்த்தக் கருதினோம்.

ஆழ்:- அத்துறையாது?

கைவ:- மாயப்பொருபடை வாணனை-ஆச்சார்யமாகப் போர்செய்ய
வல்ல சேனையை யுடைய வாணசரனது, ஆயிரம் தோளும்-
ஆயிரத்தோள்களினின்றும், பொழிசுருதிபாய- பொழி
கின்ற குருதி (மதகுகள்திறந்தாப்போல்) புறப்பட்டோட,
சுழற்றிய-சுழற்றின, ஆழிவல்லானுக்கு-சக்கரத் தாழ்வானை
ஆளும் வல்லவனான கிருஷ்ணனுக்கு, (வாணசரயுத்தத்தில்
எவரும் வாழ்த்தாத குறைதீரஇப்பொழுது) பல்லாண்டு
பாடுதும்-பல்லாண்டு பாடுவோம்.

“நெய்யிடைநல்லதோர்சோறுரியதமுமத்தாணிச்சேவகமும்
கையடைக்காயங்கழுத்துக்குப்பூனெடுகாடக்குக்குண்டலமும்
மெய்யிடநல்லதோர்சார்தமுந்தந்தென்னெவெள்ளையிராக்கவல்ல
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப்பல்லாண்டுகூறுவனே”

இந்தப்பாட்டால் முன் “அண்டக்குலத்து” என்ற பாட்டில்
அழைக்கப்பட்ட ஐசவர்யத்தில் விருப்புடையார் சோறு, முதலிய
வற்றை விரும்ப எம்பெருமான் தன்னையே தஞ்சமாக வடைந்தவர்
கட்கு அருள்செய்வதுபோல இவர்கட்குமுடங்கொடுத்து விரும்பிய
வற்றைக் கொடுத்தான். இங்ஙனம் கொடுத்த அவனது வள்ளற்றன்
மைக்கு இவர்கள் தோற்று ஐசவர்யத்தில் விருப்பற்று நல்லதன்மை
யுடையவர்களாய் அவ்வெம்பெருமானுக்கு வாழ்த்துகூறுவதற்கு

வர ஆழ்வார் அவர்களைக் கூட்டிக்கொள்வதாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது.
இதுநிற்க, “அண்டக்குலம்” என்கிற பாட்டில் ஐசவர்யங்களில் தலை
சிறந்தது ப்ரும்மபதவியாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இத்தகைய ஐச
வர்யத்தைவிரும்பியவர்கள் இந்தப்பாட்டில் சரீரத்திற்குத்தாரகமான
சோறு முதலியவற்றை இரக்க எம்பெருமான் அவற்றைக் கொடுத்தா
னென்று கூறுவது பொருந்துமோ வென்னில்; இன்று இவர்கள் உண்
மையறிவுண்டாகிப் புகுகின்றார்களாதலால் சோறு வெற்றிலை பாக்கு
என்று அவற்றன் அற்பந்தோனறக் கூறினார்களென்று கொள்ளக்
கிடக்கிறதினால் பொருந்துமென்க. இஃதன்றியும் முடிவாக
ஆராய்ந்து பார்த்தால் அண்டாதிபதியான ப்ரும்மாவுக்கும் தாரக,
போஷக, போகப்பொருள்களாவ சோறு முதலியவைகளே பிர
யோஜனமாகவும், அதன்மேலும் ஸர்வேசுவரனுடைய உலகத்தைத்
தன்னதாகக்கொண்டு அஹங்கரித்துத் தன்தன்மையை அழித்துக்
கொள்வதுமே பலமாகவிருக்கு மென்பது விளங்கும்.

ஆழ்:- நீங்கள் யார்?

ஐசவர்யத்தில் விருப்புடையார்-நாங்கள் முன்பு தேவரீரால் “அண்
டக்குலம்” என்ற பாட்டால் அழைக்கப்பட்டவர்களா
வோம்.

ஆழ்:- நீங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறீர்களே?

ஐச:- உலகில் எங்களைப்போன்ற ஐசவர்யத்தில் விருப்புடையவர்
களே மிகுதியாக விருக்கின்றார்கள். அவர்களைக் கணக்கிட்
டுக் கூறவு மியலாது. ஆகையாலன்றோ இப்பொழுது தே
வரீர்முன்னிலையில் ஒருஊரிலுள்ள பொதுஜன சமூகத்திற்
குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவன் வார்த்தை சொல்வது
போல எங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவன் எங்கள்
நிமித்தம்வந்துள்ளான்.

ஆழ்:- இங்கு நீ எதன்பொருட்டு வந்தாய்?

ஐச:- நான் விரும்பியவற்றைக் கொடுத்து, அவற்றிலுள்ள இச்
சையை அகற்றி என்னை நல்லவியல்புடையவனாக்கின
வனுக்கு வாழ்த்துக் கூறவந்தேன்.

ஆழ்:- நீவிரும்பியன யாவை?

ஐச:- இடை- (அன்னத்தோடுஒத்த) எடையினையுடைய, நெய்- நெய்விரவப் பெற்ற,* நல்லது-நன்மையினையுடைய, †ஒர்சோறும்-ஒப்பற்ற சோறும், நியதமும்-(அது) என்றும் நிலை பெற்றிருத்தலும், அத்தாணிச்சேவகமும்-பிரியாத பணி விடையும், கை அடை காயும்-கையால் (உகந்து) கொடுக்கிற வெற்றிலைபாக்கும், கழுத்துக்கு பூனெடு-கழுத்துக்கணியும் ஆபரணத்தோடு, காதுக்கு குண்டலமும்—சாதிற்பூணுகிற குண்டலமும், மெய்யிட- சரீரத்தில் பூச, நல்லது ஓர்சாந்த மும்-நன்மையினையுடைய ஒப்பற்ற சந்தனமும், ஆகிய இப் பொருள்களாம்.

ஆழ்:- நீவிரும்பியபடி இப்பொருள்களைபெல்லாம் ஸர்வேசரன் உனக்குக்கொடுத்து அதன்பின் உன்னை எவ்வியல்புடைய வனாக்கினான்?

ஐச:- தந்து-§(மேலே குறிப்பிடப்பட்டபொருள்களைக்)கொடுத்து, என்னை- (அவனுடைமையான ஆத்மவஸ்துவானது என்னுடையதாமென்றபிமானித்த திருடனும், அற்பமான

*சோற்றுக்கு நன்மையாவது.-இட்டவன் 'இட்டோம்' என்றிருத்தல், உண்டவன் 'யாதுசெய்வோம்' என்றிருத்தலில்லாததாம். அஃதாவது-தாய்இட மகனுண்ணுஞ்சோறும். இந்தச் சோற்றிற்கு இவ்விரண்டு குற்றங்களுமில்லை என்றறியத்தக்கது.

†ஒர்சோறு என்பது பக்திமுன்னாக இடம் சோறென்றவாறு. அஃதாவது.- அடியவனாயிருப்பான் ஸ்வாமிக்கிடம் சோறும்.

§கொடுத்துகந்தான் என்பதில் உகத்தற்குக் கொடுத்தல் ஏதுவாய் நின்றதுபோல, 'தந்தென்னை வெள்ளையிராக்கவல்ல' என்பதில் வெள்ளையிராதற்குத் தருதல் ஏதுவாகத்தோற்றுகிறதினால் தரும்போது அவனுடைய திருமுகச்செவ்வியிலும் வள்ளந்நன்மையிலும்தோற்று ஐசவர்யத்தில் நசையற்று அவனையே பெறல்வேண்டுமென்று கருதும்படி தந்தான் என்று இதற்குப் பொருள் கொள்ளத்தக்கது.

பொருள்களை விரும்பித்திரிந்தவனுமாகிய) என்னை, வெள்ளையிர்-சுத்த ஸ்வபாவனாக்கினான்.

ஆழ்:- இவ்வாறு உன்னை ஆக்கியவன் யாவன்?

ஐச:- பையுடை-படத்தையுடைய, நாகம்-ஸர்ப்பத்திற்கு, பகை-பகையான கருடனை, கொடியான்-கொடியாக வுடையவனாவான். (அவனுக்குப்) பல்லாண்டு கூறுவன்-வாழ்த்துக் கூறுவேன்.

ப. அ.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ:

இல்லறத்தின்சிறப்பு.

அறிவிற்கிறந்த ஆன்றோர்கள் துறவறம் இல்லறம் என்ற இரண்டனுள் இல்லறமே சாலச்சிறந்ததென்றுரைக்கின்றனர். இங்ஙனமுரைக்கின்றதற்கும் பலகாரணமுண்டு. துறவறவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டவன் மனைந்திரியங்களையடக்கி அருமைபாக அடையத்தக்க பலனை இவ்வாழ்வான் ஐம்புல விரிபங்களையாரத்துய்த்து எளிமையாக அடைகருனென்றால் இவனது பெருமையை என்னென்று சொல்வது! இதுநிற்க, உலகில் தன்நலங்கருதி வாழ்பவனைக் காட்டிலும் பிறருக்கும் உபகாரமாக வாழ்பவன் சிறந்தவனென்பது யாவரும் அறிந்த தொன்றும். அம்முறைபற்றி நோக்குமிடத்தும் இவ்வாழ்வானென்பான் பிர்ம்மசாரி, வானப்பிரஸ்தன், துறவி, வறியோன், துணையின்றித் தன்பால்வந்து உயிர்விட்டவன் என்ற இவர்கட்கெல்லாம் துணையாக விருப்பானதலால் இவனே சிறந்தவனென்பதறியத்தக்கது.

“அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிப்புறத்தாற்றிப் போஷப்பெறுவதெவன்”

ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையை தர்மத்தின் வழியே செலுத்துவானாயின் அவன் அதற்கு வேறாகிய வழியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாதுளது? என்றதனாலும் இல்லறத்தின் சிறப்பறியலாகும். பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார் என்ற இவர்களை இவ்வாழ்வான் ஒம்புதற்குக் கடமைப்பட்டவனாவான். இன்னும் இவனுக்கு முன்குறிப்பிடப்பட்டவர்களுள் விருந்தினரை ஒம்புதலே முக்யமான தர்மமாகும். முன்னொருகாலத்தில் இவ்வாழ்க்கையே சிறந்ததெனக் கருதிவாழ்ந்தவனாகிய ஸுதர்சனனென்பான் விருந்தினரை ஒம்புதலே முக்யமாகக்கொண்டு யமனையும் வென்றுயர்ந்தான். இவனது சரித்திரம் பின்வருமாறு காண்க.

தர்மபுத்திரர் பிஷ்மாசார்யரை கோக்கிப் பிதாமஹே! இவ்வாழ்க்கை மிகச்சிறந்ததென்பது உம்மிடத்திற் கேட்டறிந்துளேன். தர்மத்தைக்கைக்கொண்டு மரணத்தை வென்றவனான இல்லறத்தோன் யாவன்? அவனது சரிதத்தைக்கேட்க விரும்புகிறேன்; உரைத்தருள்க என்றார். பிஷ்மர் தர்மபுத்திரரே! 'நீர்கேட்ட விஷயத்தை விளங்க வுரைக்கின்றேன் கேட்பீராக'. என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

உலகில் பிரஜைகளைப் படைத்தவராகிய மனுவுக்கு இகழ்வாகு என்ற புதல்வன் பிறந்தான். இவன் சகலசாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்து அதிபராக்ரமமுடையவனாய் உலகைச் செங்கோன்மையுடன் பரிபாலனஞ் செய்துவந்தான். இவனுக்கு நூறு புதல்வர்களுண்டு. அவர்களுள் பத்தாவது புதல்வனாகிய தசாச்வனென்பவன் மாஹிஷ்மதிநகரை அரசாட்சி செய்துவந்தான். இவனுக்கு மதிராச்வன் என்ற ஒருபுதல்வன் பிறந்தான். இவன் எப்போழுதும் ஸத்யத்திலும், தவத்திலும், தானத்திலும் மனவூக்கமுடையவன், வேதம், தனுவேதங்களைப் பயில்வதிலே தன் வாழ்நாளைப் போக்கியவன். இவனது புதல்வன் த்யுமான் என்பான். இவனும் எல்லாக்குணங்களும் நிரம்பப் பெற்றவன். இவனுடைய புதல்வன் ஸுவீரன் என்பான். இவனது புகழ் எவ்வுலகங்களிலும் சென்றது. நிரம்பிய நிதியும் தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பெருமையும் படைத்தவன். இவனுடைய புதல்வன் துர்ஜயன் என்பான். இவன் ஆயுத வீத்தை

யிலும், யுத்தஞ் செய்வதிலும் எல்லாரிலும் சிறந்தவன். இவனுடைய புதல்வன் துர்யோதனன் என்பான். இவன் அக்னிக்கு நிகரான காந்தியுடன் ராஜரிஷிகளிற் சிறந்தவனாயும், மஹாமாஜனயுமிருந்தான்.

இன்னும் இவன் அன்பும் இன்சொல்லுமுடையவனாகவும், பெருமையற்றவனாகவும், பொறிகளையடக்கினவனாகவும், தர்மத்தில் ஊக்கமுள்ளவனாகவும், தற்புகழ்ச்சி யற்றவனாகவும், பல பாராட்டைச் செய்தவனாகவும், பராக்ரமம் அடக்கம் மதிநுட்பம் அந்தணாளரிடத்தில் அன்பு என்ற இவையெல்லாம் ஒருங்கமையப் பெற்றவனாகவும், வேத வேதாந்தங்களின் கரைகண்டவனாகவுமிருந்தான். இவனது தேசத்தில் மழைவளம் நிரம்பப்பெற்றுள்ளதால் ரத்னங்களும், தனங்களும், பசுக்களும், பயிர்களும் குறைவின்றிக் குவிந்தன. வறியவனாகவும், லோபியாகவும், நோயாளியாகவுமிருப்பவன் இவனுடைய தேசத்தில் ஒருவனுமில்லை. இதுநிற்க, குளிர்ந்த நீருடையதும், பாபத்தைக்களைவதும், ஆரோக்யத்தைத்தருவதுமாகிய தர்மதை என்னும் தேவநதி, தன்தேவதாரூபத்தோடு இந்தத் துர்யோதனனிடத்திற் காதல்கொண்டது. பின்பு இவனுக்கு நர்மதை வயிற்றில் தாமரை மலர்போன்ற கண்ணமும், ஒப்பற்ற வடிவமுகுமுள்ள ஸுதர்சனை என்னும் கன்னிகை பிறந்தாள்.

துர்யோதனன் இவளை அக்னிஹோத்ர சாலையிற் பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்க நியமித்தான். இவளும் பிகாவினால் நியமிக்கப்பட்ட அந்தப் பணிவிடையைத் தவறாமற்செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில் அக்னிபகவான் இந்தக் கன்னிகையின்மீது காதல்கொண்டு இவளைத் தனக்குமணியாகக்கொள்ள விரும்புற்று ஸரத் கால ஸூர்யனுக்கு ஒப்பான ஒளியுள்ள மானிடவடிவங்கொண்டு இவள் முன்னின்று ரஹஸ்யமாகப்பேசத் தொடங்கினாள். பெண்மணியே! "உனது பேரழகைக்கண்ட நான் மன்மதனால் பீடிக்கப் பெற்றேன். உனது பிறைச்சந்திரன்போன்ற நெற்றியும், விற்போன்ற புருவங்களும், கரியவாய்ப் புடைபரந்துமிளிர்ந்து செவ்வரியோடிய இருகண்களும், கொவ்வைப்பழம்போன்ற வாயும்,

சங்குபோன்ற கழுத்தும், மூங்கில்போன்ற இருதோள்களும், பொற்கும்பம்போன்ற ஸ்தனங்களும், மின்னிடையும், வாழைபோன்ற தொடைகளும், சிறியவடிகளும் புகழ்த்தக்கனவாய்விளங்குகின்றன. இவற்றின் அழகெல்லாம் என்மனத்தைக் கொள்ளுகொண்டன. ஆதலால் பெண்ணருங்கலமே! நீ என்னை நாயகனாகவரிக்கக் கடவாய்” என்றான்.

இவ்வுரைகேட்ட அப்பெண்ணரசி நடுக்கமும் வெட்கமுமுற்றுச் சொல்லத்தொடங்கினாள். ஐய! “உயர்குலத்திற்பிறக்கன்னிகைகளைக் கொடுப்பதற்குத் தாய்தந்தையரும், சுற்றத்தார்களும் அதிகாரிகளாவார்கள். பாணிக்ரஹணத்திற்குரிய வேதமந்த்ரங்களைச் சொல்லி அக்னியில் ஹோமஞ்செய்து பெரியோர்கள் கூடிய ஸபையில் விவாஹஞ் செய்யப்பெற்ற பெண்ணுக்குக் கணவனை தஞ்சமாவான். நான் இப்பொழுது என்னுடைய பிதாவின் ஆளுகைக்குட்பட்டு ஸ்வதந்தரமற்றவளாயிருக்கின்றேன். ஆதலால் நீர் உமது விருப்பத்தை என் தந்தையிடத்தில் அறிவிக்கக்கடவீர்” என்றாள். அக்னிபகவான் “கருதிவந்தகார்யம் கைகூடவில்லையே என்செய்வது என்று கைகூடப்பெறும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அதன் பின்பு துர்யோதனன் ஒரு மஹத்தான யாகஞ்செய்யக் கருதிப் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களை அழைத்து யாகம் தொடங்குகிற சமயத்தில் அக்னிபகவான் அந்தணவடிவங்கொண்டு துர்யோதனனிடம் ‘நீ உன்மகளை எனக்குக் கொடுக்கக் கடவாய்’ என்று கேட்டான். அரசன், “இவ்வந்தணான் ஏழையாயிருப்பதோடு நம்குலத்தவனுமல்லன்; இவனுக்கு நம்கன்னிகையை எவ்வாறு கொடுப்பது” என்று மனமிசையாதவனாய்வாளாவிருந்தான். அந்தணனாகிய அக்னிபகவான் இவன் உட்கருத்து இன்னதென்றறிந்து சென்றான். பின்பு யாகதீக்ஷையைமேற்கொண்ட இவ்வரசன் ஹோமத்திற்காக வேதிகையில் வைக்கப்பட்ட அக்னிமறைந்தது. இதுகண்ட அரசன் நடுநடுங்கி மனக்கவலைகொண்டு மந்திரிமார்களையும் பிராம்மணர்களையும் நோக்கி “என் யாகத்தில் ஜவலித்துக் கொண்டிருந்த அக்னிபகவான் மறைந்து போனதற்குக் காரணம் யாதாகவிருக்கலாய்? இனி, மந்த்ரங்களில் தெளிவுற்றவர்களும் வேதங்களைக் கரைகண்ட

வருமாகிய அநேக ப்ராம்மணர்களையும் மந்த்ரம்வல்ல ரித்விக்களையுங் கொண்டு அக்னியை பூஜிக்கலாமா?” என்று கேட்டான். பின் வேத பாரங்கதரான அந்தணார் ரஹஸ்யமான நாமங்களையெல்லாஞ் சொல்லி அக்னியை அழைத்தார்கள். அப்பொழுது அக்னிபகவான் மிகுந்தகாந்தியுடைய உருவத்துடன்வந்து ‘துர்யோதனனுடைய புதல்வியை நான் மனைவியாகக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். அதற்கு அவன் சம்மதிக்காதிருப்பானால் அவனால் தொடங்கப்பட்ட யாகம் முடிவுபெற வொட்டேன்’ என்று சொன்னான். இவ்வுரைகேட்ட அந்தணார் வியப்புற்று அரசனுக்கறிவித்தார்கள். அரசன் மகிழ்ச்சியுற்றுத் தன் புதல்வியை அக்னிபகவானுக்குக் கொடுக்க இசைந்து அக்னிபகவானேநோக்கி ஸ்வாமி! ‘நீர் இவ்விடத்திலே எக்காலமும் உகந்திருக்கவேண்டும். இதுவே கன்யாசல்கமாக விருப்புகிறேன்’ என்று சொன்னான். அக்னிபகவானும் அவ்வாறே செய்கிறெனென்றான். இப்பொழுதும் மாஹிஷ்மதி நகரத்தில் அக்னிபகவானுடைய ஸாந்தித்யமிருக்கிறது. பின்பு துர்யோதனமஹாராஜன் தன்புதல்விக்கு அலங்காரஞ்செய்வித்துக் கோடியுமுடிப்பித்து அவளை அக்னிபகவானுக்குக் கொடுத்தான். அக்னிபகவான் ராஜகன்னிகையை யாகத்தில் நெய்த்தாரையை வாங்கிக்கொள்வதுபோல வேதவிதிப்படி வாங்கிக்கொண்டான். அதன்பின் அரசனுடைய யாகமும் குறைவின்றி நிறைவேறியது.

அக்னிபகவான் கற்புக்கருங்கலமாகிய ராஜகன்னிகையிடத்தில் மிகவும் அன்புற்று இல்லொழுக்கத்தை நடத்திவருகிறகாலத்தில் அப்பெண்மணி வயிறு வாய்க்கப்பெற்று ஸுதர்சனன் என்னும் பேரருளுடைய ஒரு புதல்வனை ஈன்றெடுத்தான். அவனும் நிறைமதிக்கு நிகரான அழகுவாய்க்கப்பெற்றவனாயிருந்தான். இவன் இளம் பிராயத்திலே எல்லாக்கலைகளையுங் கற்றுணர்ந்து வயிருந்தான். அக்காலத்தில் ஓகவான் என்ற ஓர் அரசன் அவனுக்கு ஓகவதி, என்னும் கன்னிகையும் ஓசவனும் உதித்தனர். ஓகவதி அழகினாலும், சிறந்தவளாய் விளங்கினாள். ஓகவான் இவடி சிறந்தவனாய் விளங்கிய ஸுதர்சனனுக்கு மனை. ஸுதர்சனன் ஓகவதியை மனைவியாகக்கொண்டான்.

இவ்விதம்
ஓகவதி
ஓகவான்
யாதான

சென்று இல்லறநெறிதவறாமல் வாழ்ந்துவந்தான். பின்பு ஒருநாள் இவன் தன் மனைவியாகிய ஓகவதியிடத்து விளங்குகிற நிறைகுணங்களைக்கண்டு மகிழ்வுற்று 'நான் க்ருஹஸ்தனாகவிருந்தே யமனை வெல்வேன்' என்று சபதஞ்செய்து தன்மனைவியைநோக்கி 'நீ எவ்வகையினாலும் விருந்தினனாக வந்தவனுக்கு விரோதஞ்செய்யக் கடவையல்ல. விருந்தினன் எவ்வெவ்வகையால் திருப்தியடைவானோ அவ்வவ்வகையால் அவனை உகப்பிப்பாய். ஒருகால் விருத்தின்விஷயமாக நீ உரிமையாகும்படி நேர்ந்தாலும் யாதொரு ஆலோசனையுமின்றி அங்ஙனமே செய்வாய். யான் விருந்தினரை ஒம்புதலே முக்ய விரதமாகக்கொண்டுள்ளேன் என்பதை நீயுணர்தற்காகவே ஈண்டுவற்புறுத்திக் கூறினேன்' என்றுரைத்தான். இதுகேட்ட ஓகவதி மிகவும் உகப்புற்றுக் கணவனடிவீழ்ந்து பணிந்துநின்று என்னுயிர்த்துணைவரே! 'உம்மையே கடவுளாகக்கொண்டிருக்கிறானக்கு உம்மால் நியமிக்கப்பட்ட கட்டளையைச் சிரசாகக்கொண்டொழுகுவது கடமையாகுமன்றோ' என்றான்.

இதன் மேலும் ஸுதர்சனன் தன் மனைவியாகிய ஓகவதியை நோக்கி இன்னும் உனக்கோர் உறுதிசொல்வேன் கேட்பாயாக. 'யான் வீட்டைவிட்டு வெளியிற் சென்றிருந்தபொழுது விருந்தினர் வந்தால் என்வரவை எதிர்பார்த்து அவரை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கருதாமல் அவரைப்போற்றக்கடவாய்' என்று சொன்னான். ஓகவதியும் அன்றுமுதல் தன்கணவன் நியமித்த கட்டளையை விரதமாகக் கொண்டு விருந்தினரை அன்புடன் போற்றிவந்தாள்.

இது நிற்க, யமன் தன்னைவெல்வதாக ஸுதர்சனன் சபதஞ் செய்ததை அறிந்து ஸுதர்சனனிடத்தில் வெறுப்புற்று இவனைத் தண்டிப்பதற்கு இவனிடத்தில் தவறுதல் எப்பொழுது நேருமோ வென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். ஒருநாள் ஸுதர்சனன் ஸமித்துக்கள் கொண்டு வரச் சென்றிருந்தான். அப்பொழுது தர்ம தேவதை இவனைப் பரீக்ஷிப்பதற்கு எண்ணங்கொண்டு அழகிய பிராம்மணவடிவந்தாங்கி ஸுதர்சனனுடைய இல்லம்புகுந்து ஓகவதியைநோக்கி அழகிற்சிறந்த பெண்ணே! 'இல்லறத்திற்குரிய தர்மத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமாயில் இப்பொழுது எனக்கு விருந்திடக்

கடவாய்' என்றான். இதுகேட்ட ஓகவதி வேதவிதிப்படி பிராம்மணனை வரவேற்று ஆசனமளித்து ஸ்வாமி! 'தேவரீர் விருப்பத்தை யருளிச்செய்தால் செய்வதற்குச் சித்தமாயிருக்கின்றேன்' என்றாள். அப்பொழுது பிராம்மணன் பெண்ணைங்கே! 'யான் வேறொரு குறைவேண்டி இங்கு வந்தேனல்லேன்; உன்மீது காதல்கொண்டே வந்தேனாதலால் உன்னையே தரல்வேண்டும்' என்றான். ஓகவதி வெட்கமும் துக்கமுமுற்றுப் பிராம்மணனுடைய கருத்தை மாற்றுவதற்குப் பிராம்மணனைநோக்கி ஸ்வாமி! 'இவ்விடத்தைநோக்கு வீராக. ஸவாணமுதலிய சகலஸம்பத்தும் நிறைந்திருக்கின்றன; இவற்றுள் ஏதாவது விரும்பிப்பெறுவீரேல் உமது வறுமை ஒழிந்து விடுமன்றோ!. என்றான். பிராம்மணன் பெண்மணியே! 'உன்னையே பொருளாகமதித்துவந்த நான் நீ இப்பொழுதுகாட்டிய பொருள் களையெல்லாம் பொருட்படுத்துவேனோ' என்றான். ஓகவதி தன் கணவன்கூறிய கட்டளையைநினைத்து பிராம்மணனைநோக்கி 'நீவீர் கருதியபடி செய்யக்கடவேன்' என்றாள். பிராம்மணன் நகைத்துக் கொண்டு அவ்விடத்தில் உட்கார்ந்தான். அவனருகில் ஓகவதியும் உட்கார்ந்தாள். இந்நிலையில் ஸுதர்சனன் ஸமித்துக்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு ஆங்குவந்து தன்மனைவியைப் பன்முறைகூவி அழைத்தான். ஓகவதி, 'நாம் பிராம்மணனால் தீண்டப்பட்டோ' மென்று வெட்கமுற்றும், பிராம்மணனுடைய கோபத்திற்குப் பயந்தும் வாளாவிருந்தாள். அப்பொழுது ஸுதர்சனன், ஈதென்ன விபப்பாயிருக்கிறது. 'நான் இதற்குமுன் வெளியிற்சென்றுவந்த காலத்து இன்முகத்தோடு எதிர்வந்தழைக்கும் உத்தமியாகிய என்மனைவி யான் மிச்சென்றனள்?' என்று மனவருத்தமுற்று பலவாறு கூவிநின்றான்.

அதுசமயம் வீட்டினுள்ளிருந்த பிராம்மணன் ஸுதர்சனனை நோக்கி அக்னியின் புத்திரனே! 'நான் பிராம்மணன்; இங்கு அத்தியாகவந்துள்ளேனென்பதை அறிவாய். உன்மனைவி விருந்தினனைப் போற்றுமுறைகளை எனக்குச் செய்யத்தக்கவளாயிருந்தவிடத்திலும் நான் இவளையே விரும்பினேனாதலால் அவளும் என் விருப்பத்திற்கிசைந்து அதற்கேற்ப இப்பொழுது என்னை உபசரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். இனி, நீ இவள் விஷயத்திற் செய்யத்தக்கது யாதான

தென்பதை ஆராய்ந்துகொள்வாய்' என்று சொன்னான். அப்பொழுது யமன் 'ஸுதர்சனன் இதுசமயம் தன் பிரதிஜ்ஞையினின்றும் தவறி விடுவான்' என்ற கருத்தால் இருப்புத்தடியைக் கையிற்கொண்டு தண்டிப்பதற்கு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அது சமயம் ஸுதர்சனன் கோபத்தை அடியோடு ஒழித்து மனம்வாக்குக்காயம் என்ற திரிகாண ஸுத்தியுடன் புன்னகைகொண்டு வீட்டினுள்ளிருக்கும் பிராம்மணனை நோக்கி 'பிராம்மண! சிரோஷ்டரே! நீர் இப்பொழுது கூறிய உரையானது என்மனத்தை மிகவும் களிப்புறச் செய்கிறது. இது நிற்க, விருந்தினனுக்குத்திருப்தி செய்வதுதான் க்ருஹஸ்தனுக்கு முக்யமான தர்மமாகும். அறிவிற்கிறந்த பெரியோர்களும் இவ்விஷயத்தை வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்கள். என்னுமிரும், என் மனைவியும், மற்றுமுள்ள எல்லாப்பொருள்களும் விருந்தினர்கட்கு உரியவை என்பதே யான் உறுதியாகக்கொண்ட விருதமாகும். இதை நான் நிலைநாட்டுதற்கு இப்பொழுது என்னுடம்பைத்தொட்டு ஸத்யம்செய்கிறேன். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், புத்தி, ஆத்மா, மனம், காலம், திசை என்ற இவை பத்துப்பொருள்களும் மனிதர்களின் தேஹங்களிலிருந்துகொண்டே நல்வினை தீவினைகளை எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நான் இது சமயம்செய்த பிரதிஜ்ஞைபொய்யன்று. இதனால் தேவர்கள் என்னைக்காக்கவோ சிஷிக்கவோ கடமைப்பட்டவராவார்கள் என்று சொன்னான்.

அப்பொழுது எல்லாத்திசைகளிலும் 'இவன் இங்குரைத்தது சத்யமாம். பொய்யன்று பொய்யன்று என்று அடிக்கடி சப்த முண்டாயிற்று. உடனே வீட்டினுள்ளிருந்த பிராம்மணன் வாயுபகவானைப் போல வீட்டிலிருந்து வெளிவந்து, ஆகாய பூமிகளைத் தன் தேஹம் வியாபிக்க வளர்ந்து மூன்றுலகங்களிலும் தன் குரலொலி பரவும் படி ஸுதர்சனனை அழைத்துச் சொல்லத்தொடங்கினான்

அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த ஸுதர்சன! பிரதிஜ்ஞைதவறு பேரறிவாள! உனக்கு நன்மை உண்டாகுக. நான் தர்ம தேவதைய வேன்; உன்னைப் பரிகைச்செய்து உன் பெருமையை நிலைநாட்டுதற்கு இங்குவந்தேன்; உன் செயலைக்கண்டு மிகவும் மகிழ்வடைகிறேன்

உன்னைத் தண்டிப்பதற்குச் சமயம்பார்த்துத் தொடர்ந்துகொண்டிருந்த இந்த யமன் உன் திறம்பலில்லாப் பிரதிஜ்ஞையால் வெல்லப்பட்டான். பதிவ்ரதையிற் சிறந்தவளாகிய உன்மனைவியைக் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவும் சக்தியுள்ளவன் எவ்வுலகத்திலுமில்லை; இவள் உன் குணத்தினாலும் தன்கற்பினாலும் காக்கப்பட்டவளாய் விளங்குகின்றாள்; இவள் யாவராலும் வெல்லக்கூடாவிடல்பினள்; இவள் எது சொன்னாலும் பலிக்கும்; தவப்பயனும் பீர்மம்ஜ்ஞாநமுமுடையவளாகிய இவள் உலகத்தின் பாபத்தைப்போக்குவதற்காகத் தன் ஒரு பாதிச்சாரத்தினால் ஓகவதி என்னும்பெயருடைய சிறந்த ரதியாய் விடுவாள்; மற்றொரு பாதிச்சாரத்தினால் உன்னை அநுஸரித்திருப்பாள்; யோகசக்தியும் இவளது வசப்பட்டுள்ளது. நீ உன் தவத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்ட உலகத்திற்கு இவளுடன்கூடவே செல்வாய்; சென்றவன் திரும்பிவருதலில்லாத அழிவில்லா உயர்ந்தலோகத்தை நீ இந்தச்சாரத்தோடு அடைவாய்; உனது சக்தியும் வியக்கத்தக்கது. இல்லொழுக்கமுறை வழுவாதுகின்று காமக்குரோதங்களை வென்றாய் என்றான். அப்பொழுது இந்திரனும் இவனது பெருமையைக்கண்டு வியப்புற்று ஆபிரம் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற சிறந்த ரதத்தின்மீது ஆரோகணித்து இவனிடம் வந்தான்.

தர்மபுத்ரரே! இதனால் இல்லறத்திலிருப்பவனுக்கு விருந்தினனைக்காட்டிலும் மற்றொரு தெய்வமில்லை பென்பதை நீர் ஆராய்விடாக. இவ்வாழ்வானால் பேணப்பட்ட அதிதி மனப்பூர்வகமாக ஆசீர்வதிப்பதினாலுண்டான புண்ணியத்திற்கு நிகரானபுண்ணியம் நூறு யாகங்கள் செய்வதினாலு முண்டர்வதில்லையென்று பெரியோர் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாழ்வானால் பேணப்படாத அதிதியானவன், அவ்வில்வாழ்வானால் முன்செய்யப்பட்ட புண்ணியச் செயல்களின் பலன்களை அடியோடு ஒழித்துவிடுவான். நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்த விருந்தினனைப் பூஜியாமலிருப்பவன் எவனோ அவனுக்கு அவ்விருந்தினன் தன்பாபத்தைக்கொடுத்து அவனது புண்ணியத்தைப் பற்றிக்கொண்டு செல்வான்.

இது நிற்க, இந்தப்புண்ணிய சரித்திரத்தை நாள்தோறும் சிந்திப்பவரும், சொல்பவரும், கேட்பவரும் போருந்தியதேசம் பொறையும் திறலும் புகழும் நல்லதிருந்திய ஞானமும் செல்வமும் பெற்றுப் புண்ணியலோகத்தை எய்துவர் என்றாரைத்தார்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பெருமை.

(276-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

முன்பு பிராம்மணசப்தத்தின் பொருளின்னதென்றுரைக்கப் பட்டது. பிராம்மணர்களில் சாஸ்த்ரத்தை அத்யயனஞ்செய்து வேதாந்தத்தைப் பூர்ணமாக விசாரித்து நிஷ்க்ருஷ்டமான அறிவைப்பெற்ற அதிகாரிகளுமுண்டு. பூர்ணமாக விசாரஞ்செய்யாமல் சிறிதுமாத்நிரம் விசாரஞ்செய்த அதிகாரிகளும் உள். அத்யயன மாத்நிரஞ்செய்து அவ்வளவோடுநின்ற அதிகாரிகளுமிருப்பர். வேதாந்தவிசாரஞ்செய்து ப்ருஹ்மஜ்ஞானத்தைப் பெருமல் பூர்வபாகத்தை மாத்நிரம் விசாரஞ்செய்த அதிகாரிகளுமுளராவர். பிராம்மணசப்தம் உத்தமாதிகாரிகளையே உணர்த்துவதாயிருந்தாலும் அர்த்தசீர்னயஞ் செய்யுமிடத்து இது, பொதுவாக இங்ஙனம் குறிப்பிடப்பெற்ற எல்லாப் பிராம்மணர்களையும் உணர்த்துமென்றுங் கொள்ளலாம். இதுநிற்க,

இங்குக் கண்ணபிரான் உத்தமாதிகாரிகளின் திருவடிகளை விளக்கினானா? அன்றிச் சாமான்யாதிகாரிகளின் திருவடிகளையும் விளக்கினானா? என்று ஆராயவேண்டும். இப்படிப் பிரித்தறிவதற்கு அந்தச் சுலோகத்திற் பதமில்லாததினால் உத்தமாதிகாரியோடு சாமான்யாதிகாரியோடு வாசியற எல்லாத்திருவடிகளையும் விளக்கினென்று கொள்ளக்கிடக்கிறது. அக்காலம் சிறப்புடையதாதலால் உத்தமாதிகாரிகளே நிறைந்துள்ளார்கள் என்று சொல்ல இயலாது. நிருபித்துப் பார்க்குமிடத்தில் இக்காலத்தில் நிஷ்க்ருஷ்டமான அறிவுடையார் பலருண்டு. அக்காலத்தில்தான் யாரோ சிலருண்டென்று சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் இக்காலத்தில் பிரம்மத்தை உள்ளபடியறிவதற்குப் பலகாரணமிருக்கின்றன. வியாஸர்செய்த ஸூத்ரம் முற்காலத்திலில்லை. இக்காலத்தில்தான் ஏற்பட்டது. அதுக்கு நிஷ்க்ருஷ்டமான பாஷ்யமுண்டானதும் இக்காலத்திலேயாம். ஆழ்வார்களவதரித்ததும் அவர்கள் ஸ்ரீஸூக்தியை அடியாகக்கொண்டு ஆசாரியர்கள் அவதரித்ததும் இக்காலமன்றோ! இன்னும் இப்பொழுது ஆசாரியோபதேசமும் பலவழியாக விளங்கிவருவதும்

நாம்கண்கூடாகக் காண்கின்றோமல்லவா! அருள்நிரம்பப்பெற்ற எம் பெருமானார் திருவவதரிக்கப்பெறும் அதிருஷ்ட விசேஷத்தைக் கொண்டதும் இக்காலமென்பதில் ஐயமுண்டோ? எம்பெருமானாரைப்போல பிறரது தூர்க்கதிகண்டு இரங்கி உபதேசிப்பார் அக்காலத்தில் உண்டென்று சொல்ல இயலுமோ. இன்னும் அக்காலத்தில் யாரோ சிலர் முட்டுப்பட்டுத் தெரிந்துகொண்டார்களாதலால் அவர் பிறருக்கு எளிமையாக உபதேசிப்பது எங்ஙனம்? இதனால் அக்காலத்தில் உண்மையறியாதார் பலருண்டென்பது விளங்கும்.

இது நிற்க, சுலோககேது என்பவர் வேதத்தின் பூர்வபாகத்தை மாத்நிரங்கேட்டு ப்ருஹ்மவஸ்து ஒன்றுண்டென்ற ஜ்ஞானமில்லாமல் வந்தார் என்றுசாந்தோக்யத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளது. உஷஸ்தி என்ற அரசன் யாகஞ்செய்கிறகாலத்தில் ஆங்குப் பலரும் கூடியிருந்தனர். அப்பொழுது அரசன் ஆங்குள்ளாரனைவரையும் தனித்தனியாக அழைத்து நீவிர் மேற்கொண்ட கிரியைக்கு உத்தேசியமாயுள்ள தேவதை எது? என்று கேட்க அதற்கவர்கள் இன்னதென்று வரையறுத்துச் சொல்லமாட்டாமல் வாளாவிருந்தார்கள். அதன்பின் அரசனே தேவதை இன்னதென்று நிச்சயமாய்க் கூறியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதனால் அவ்வரசன் யாகசாலையிற்கூடியிருந்த பெருங்கூட்டத்தில் உஷஸ்தியென்ற அரசனைத்தனிர ஏனையோர்கள் பூர்வபாகத்திலும் பூரணஜ்ஞான மில்லாதவராகயிருந்தார்களென்று தோற்றுகிறது. மேலும் மஹாபாரதம் ஆரண்யபருவத்தில் வருணனுடைய பணியாளனாகிய வந்தி பென்பவன் ஜனகர் யாகம் செய்யுமிடஞ்சென்று ஆங்குவருமவர்களைநோக்கி 'ப்ருஹ்மஸ்வரூபம் யாதென்று வினாவ அதற்குத் தக்கவிடையறியாதாரைத் தண்ணீரில் தள்ளிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அஷ்டவக்ரர் என்பவர் அங்குவந்து அந்த வந்தி என்பவனோடு வாதாடி ஜயித்து அவனைத் தண்ணீரில் தள்ளினாரென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இன்னும் அஷ்டவக்ரர் என்பவர் கடைசியில் ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தை நிஷ்க்ருஷ்டமாக அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும் இந்த சித்தார்த்தத்தின் சீர்மையையும் தெரிந்தார். இவர், ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தையறியும்பேர்ப்பதையுடையார் அறச் சிலரேயாவர் என்ற விஷயத்தை 'உபதேசாலாஹுரூபம்' 'தசதாஸாதசார்ஹா:' என்றுபேசியுள்ளார். இதனால் அக்காலத்தில் நிஷ்க்ருஷ்ட ஜ்ஞானம்உடையார் அருகியேயிருந்தனரென்பது விளங்கும்.

கண்ணபிரானும் “வாஸுதேவ ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:” என்று கண்ணீர்சோரக் கூறியுள்ளான். இதனால் “உண்ணுஞ்சோறும் பருகு நீரும் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்” என்றிருக்கும் உத்தமாதிகாரியின் அருமை சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, ராஜஸூய யாகத்திற்குடியிருந்த எல்லோரும் ப்ருஹ்மஜ்ஞாநமுடையார்களென்று சொல்ல இயலாது. இனி, ப்ருஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவர்களை பிராம்மணசப்தம் எவ்வாறுணர்த்துமென்று ஐயமுண்டாகலாம். குடஞ்செய்கிற காரணம்பற்றிக் குபவனுக்குக் கும்பகாரன் என்று பெயர் வழங்குவதாயினும்; அவனுடைய குழந்தைக்குக் குடஞ்செய்யும் ஆற்றவில்லாத பருவத்திலும் குடஞ்செய்தற்கு யோக்யமிருப்பதுபற்றி அக்குழந்தையையும் கும்பகாரன் என்று சொல்வதுபோல, ப்ருஹ்மஜ்ஞாநமில்லாவிட்டாலும் அதையடைதற்கு யோக்யதையிருப்பதுபற்றிப் பிராம்மணனென்ற வ்பவகாரம்வரத்தட்டில்லை. இதனாலும், கண்ணபிரான் உத்தம, மத்யம, சாமான்யாதிகாரிகளோடு வாசிபற எல்லார் திருவடிகளையும் விளக்கினென்று கருதத்தக்கது.

இன்னும் நிரூபிக்குமிடத்தில் ஸர்வேசுவரன் உத்தமாதிகாரியிடத்தில் வைக்கும் அன்புபோல் சாமான்யாதிகாரியிடத்தும் வைப்பான் என்று ஆராயத்தக்கது. ஸர்வேசுவரன் உத்தமாதிகாரி விஷயத்தில் தன்னை அருமைப்படுத்தியும் சாமான்யாதிகாரியிடத்தில் தன்னை எளியனாக்கியுமிருப்பதோரியல்பும் அவனுக்குண்டென்பது தோற்றுகிறது. எவ்வாறெனின்? உத்தமாதிகாரிபற்றற்றுத்தீர்தவனாதலால் அவன் விரும்புவது ஈசுவரப்பிராப்தி ஒன்றேயாகும். அதுக்குறுப்பாக இவனுக்கு ஆர்த்தி அதிகமாயிருத்தல்வேண்டும். அவ்வார்த்தியுண்டாக ஸர்வேசுவரன் தன்னுருவைமறைத்து அருமைப்படுத்துவான். இது விஷயம் “வீற்றிருந்தீர்தமுலகம் செல்ல” என்ற (நான்காம்பத்துத்) திருவாய்மொழியில் ஸர்வேசுவரனைக் கண்டுகளித்து ஆநந்தக்கூத்தாடிய ஆழ்வார் அடுத்த திருவாய்மொழி முதல் (ஆறும்பத்து) “குரவையாய்ச்சியார்” என்ற திருவாய்மொழிவரையில் ஸர்வேசுவரனைக் காணாததினால் மயங்கி நிலந்துழா விக் கண்ணீர்விட்டுக் கதறி மாயும்வகையறியாது துணையற்று மடலெடுக்குர்படி அருமைப்படுத்துமவன் உறவுவேண்டாவென

வெகுண்டு, பின் திருவானையிட்டுத் தடுத்துப்போந்தாரென்ற முறை பற்றியுமறியலாம்.

ஸாமான்யாதிகாரியைத் திருத்தவேண்டிய கடமையிருப்பதால் அவனுக்கு மேன்மேலும் ஆசையுண்டாக்குவதற்கு ஸர்வேசுவரன் ‘என்னுரைச்சொன்னான்’ ‘என்பேரைச்சொன்னான்’ என்பன போன்ற ஏதேனும் ஒரு வியாஜத்தையிட்டுத் தன்னுருவைக்காட்டித் திருத்துவான். திருமங்கைமன்னன் தீர்தவடியவராய் நின்ற நிலையில் எம்பெருமானேநோக்கி “தும்மடியார், எல்லாரோடுமொக்க வெண்ணிபிருத்திரடியேனை” என்று வெறுத்துப்பேசினார். இவ்வாழ்வார் நல்லவழியிற் திருந்துவதற்கு முன்பு திருடரோடுகூடி வழிப்பறிப்பறித்துக்கொண்டு திரிந்தகாலத்து ஸர்வேசுவரன் தன்னுருவைக்காட்டி அவர் நல்லவழியில் ஒழுகும்படி செய்தான். இதனால் ஸாமான்யாதிகாரிகளிடத்தில் எம்பெருமான் பிரீதியைச்செய்து அந்தமில்பேரின்பத்தை அருள்வான் என்பது விளங்கும். இதுநிற்க, சக்ரவர்த்தித்திருமகன் படைபெடுத்துக் கடலையடைத்து கிரீடத்தையறுத்து நின்ற நிலையின் வீரங்கண்டும் தன்பெருமை பாராட்டி வணங்காத இராவணன் வீரங்குலைந்து உயிரிழந்துநின்ற காலத்தில் ‘இனி நாம்செய்யும் ஹிதத்தை விலக்காத நிலைமையை இராவணனிடத்தில் இப்பொழுது கண்டோம்’ என்று களித்து அறுபதுனாயிரமாண்டு புத்ரப்பேறின்றி நோன்புநோற்று அருமையாகப்பெற்று வளர்த்துப் பின் தன்பிரிவாற்றாமையால் உயிர்துறந்த உயிர்த்தந்தையாருக்கு நேரிவிருந்து செய்யப்பெறாத உத்தரகிரியை இவன் விஷயத்திற் செய்யக்கருதி விபீஷணனைநோக்கி ‘இந்த இராவணன் நம் விஷயத்தில் த்வேஷங்கொள்ளாதிருக்கும் நிலைமையைக் காணவே நாம் இப்பாடுபட்டோம். இனிமேல் நடக்கவேண்டிய கார்யத்தை யான் செய்யவா? அல்லது நீ செய்கின்றாயா? என்று கேட்டான். இதனால் எம்பெருமான் அத்வேஷமாத்திரமேயுள்ள சாமான்யாதிகாரியையும் நிதிகிடைத்ததுபோல நினைப்பாரெனப்பது தோற்றுகிறது. உத்தமாதிகாரியிடத்துத் த்வேஷங்கொள்ளாது கூடுதலாகவேண்டியது கடமையாவதுபோல சாமான்யாதிகாரிகளிடத்திலும் அங்ஙனமே ஒழுகவேண்டுமென்பதும் இதனால் அறிந்து கொள்ளலாயிற்று.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:

வேதமும் வேதாந்தமும்.

[இது, மாம்பலத்தில் வியாகரண மீயாம்ஸ வேதாந்தவிதான் ஸ்ரீ. உ. வே. திருமலை அந்தரம்பின்னாவாதாசார்ய ஸ்வாமியால் செய்யப்பட்ட உபநிஷத்தின் ஸாராம்சமாக அனக்காவூர் ஸ்ரீ. உ. வே. திருஷ்ணஸ்வாமி ஸ்வாமிகார்ஸ்வாமியால் எழுதப்பட்டது.]

உலகத்தில் ஹிந்துமதப் போதிப்பிக்குற ப்ரமணங்கள் பலவற்றுள்ளும் தலை சிறந்தது வேதமேயாம். இது, சுருதி என்றும் வழங்கப்பெறும். வேதம் என்பதற்கு அறிகிறது என்றும் அறிவிக்கிறது என்றும் பொருளாம். அறிகிறது என்பது அறியவேண்டியவற்றையெல்லாம் தானே உள்ளபடி அறிந்துள்ளது என்றவாறு. அறிவிக்கிறது என்பது தர்மார்த்த காமமோக்யம் (அறம்பொருளின்பம் வீடு)களின் இயல்புகளை யெல்லோருக்கும் தெரிவிக்கிறதென்றவாறு. பிரளயகாலத்தில் காணப்படுகிற பொருள்களெல்லாம் அழிவற்று நின்ற நிலையில் இந்தவேதமென்பது ஸர்வேசுவரனுடைய நினைவுவடிவாய் நின்று சிருஷ்டித் தொடக்கத்தில் ஸர்வேசுவரன் ப்ருஹ்மாவுக்கு இதை (வேதத்தை) ஒதுவிக்கின்றகாலத்து ஒளிவடிவாய்த் தோன்றியதினால் சுருதி என்று வழங்கப்பெற்றது. [சுருதி-கேட்கப்படுவது: ஒளிவடிவாயுள்ளது.]

இந்தவேதம் கர்மபாகம் என்றும், ப்ருஹ்மபாகமென்றும் இரண்டு பிரிவினையுடையதாய் விளங்கும். இங்ஙனம் விளங்குகின்ற இது, ஒருவன் முகத்தினின்றும் அவனிச்சை ப்ரயத்னங்களின்றி உச்வாஸம், நிச்வாஸம் என்கிற முச்சக்காற்றுக்கள் வெளிப்படுவதுபோல் விராட்ப்ருஷ்ணிடத்தினின்றும் வெளிவந்தது. இத்தகைய வேதத்தைப் பின்னுள்ளார்கள் முற்றப்பயின்று முடிவுகாணுகல் அறிதென்றறிந்த பகவதாப்சமுடையவரான வேதவ்யாஸபகவான் இதை ருக், யஜுர், ஸாமம், அதர்வணம் என்று நான்கு வகையாகப் பிரித்து 'இன்னின்னா இதை இதைப் பயிலக்கடவ'ரென அத்வேதாக்களையும் வகுத்தார்.

இது நிற்க, முன்குறிப்பிடப்பட்ட கர்மபாகமானது, யஜுரூதிகளின் கர்மங்களையும், அவற்றை அதுஷ்டிக்கவேண்டிய முறைகளை

யும், செய்யத்தக்க அதிகாரிகளையும், செய்விக்கத்தக்கவர்களின் யோக்யதைகளையும், ஆராதிக்கவேண்டிய தேவதைகளையும், அந்தரத்தேவதையின் தாரதமயத்தையும், தேவாராதனைச்சூரிய மந்த்ரங்களையும், பலன்களையும், வேறுபல கர்மங்கட்குச் சம்பந்தமான பல விஷயங்களையும் தெளிவாகக்கூறும். ப்ருஹ்மபாகமானது பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தையும், அவனையடைதற்குச் சாதனமான உபாஸனாத்மக பக்தியோகத்தையும், ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையும், பரமாத்மோபாசனையால் ஜீவர்களுக்குத் திருப்புகலில்லாக பரமாத்மலோகப்ராப்தியுண்டென்பதையும் நன்றாகவிரித்துரைக்கின்றது.

இந்த ப்ருஹ்மபாகம் உபதிஷ்த்தென்ற பெயராலும், வேதாந்தம் என்ற பெயராலும் வழங்கப்பெறும். வேத புருஷனுடைய கொள்கைக்கு முடிவு நிலமாயிருப்பதால் வேதாந்தமென்று வழங்கலாயிற்று. இன்னும் இதில் அடையப்போகிற பரமாத்மஸ்வரூபமும், அடைகிறவனாகிப் ஜீவாத்மாவின் இயல்பும், கிடைக்கப்போகிற புருஷார்த்தத்தின் தன்மையும், இவற்றைப்பெறுதற்கு உபாயங்களான கர்மஜ்ஞாந பக்திகளின் இயற்கையுமாகிய அர்த்தபஞ்சகங்களும் செவ்வனே சொல்லப்படுகின்றன. இஃதன்றியும், இந்த வேதாந்தத்திற் சிலவிடத்தில் ஜீவாத்ம பரமாத்மாவின் பேதங்களும், சிலவிடத்தில் அப்பேதமின்றியும் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கூறியதற்குப் பொருத்தமாக ஆஸ்திகர்களினால் ப்ரக்ருதிப்ரத்யயத்துடன் கூடிய சப்தவிசார வாக்யார்த்த நிர்ணயஞ் செய்கிற காலத்தில் நமது விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தமே யாவரும் ஆகேஷ் பணையின்றி ஒப்புக்கொள்ளுதற்குரிய பெற்றியதாய் விளங்கும்.

(விசிஷ்டாத்வைதம் என்பது இரண்டு சொற்றொடர்ந்த ஒரு தொடர்மொழியாம். இது, விசிஷ்டஸ்ய, அத்வைதம் எனவிரியும். விசிஷ்டஸ்ய-சேதனாசேதனங்களைச் சரீரமாகவுடைய, (வஸ்துவின்) அத்வைதம்-இரண்டில்லாமை; என்பது இதன் பொருளாம். இப்பொழுது காணப்படுகிற ஸ்தூலமான சேதனாசேதனங்களுடன் பரமாத்மகூடியிருக்கின்றான். ஸ்தூலமாயிருக்கின்ற சேதனாசேதனங்கள் ப்ரளயகாலத்தில் ஸூக்ஷ்மமடைய அப்பொழுதும் அவைகளைவிட்டுப் பரமாத்மாயிரிவதில்லை. பரமாத்மா ஸ்தூலமாயிருக்கிற சேதனாசேதனங்களைத் தனக்குச் சரீரமாகக்கொண்டிருக்கும்போது ஸ்தூலசித்சித்விசிஷ்ட ப்ருஹ்மம் என்றும், ஸூக்ஷ்மமான சேதன

சேதனங்களைச் சீரமாகக்கொண்டிருக்கும்போது ஸுக்ஷ்மசிதசித்
ளிசிஷ்டப்ருஹ்மம் என்றும் வ்யவஹரிக்கப்படும். இவ்வாறு வ்ய
ஹரிக்கப்படுகிற பரம்பொருள் இரண்டில்லை என்பதே இதற்குப்
போந்தபொருளாம். அக்கினியும் உஷ்ணமும், சூர்யனும் ஒளியும்
போல பரமாத்மாவும் சிதசித்வஸ்துக்களும் பிரிவற்ற ஸ்வபாவ
முள்ளவைகளானாலும் அக்கினியும் அதன் உஷ்ணமும், சூர்யனும்
அதன் ஒளியும் வேறாயிருப்பதுபோல பரமாத்மாவின் சிதசித்
வஸ்துக்கள் வேறானவைகளேயாம். இவ்வாறு பொருள்கொள்வதி
னால் பேதசுருதிக்கும் பொருள்நன்கியையு மாற்றியலாம்.

ஸ்ரீ:

நன்கொடை.

அஹ்வொழுக்கங்களிற் சிறந்த ஆன்றோர் பலர் நமது ஹரிஸமய
திவாகரம் நீழிவாழ உதவிபுரிந்துவருவதை யாவருமறிவர். இது
நிற்க, நமதுபத்திரிகைவிஷயத்திற் பேரன்புடையவரும், உயிர்த்
துணைவரும், பேரறிவுடையவரும் தார்மிகருமாகிய குருவப்ப
நாயக்கனார் ஸ்ரீமார், ஸ்ரீவிவாஸநாயுடுகாரும், சேலம் ஸ்ரீமார்,
அங்கன்செட்டியாரவர்களும் ஸம்ஸ்க்ரகராகச்சேர்ந்து ஒவ்வொரு
வரும் நூறுரூபா கொடுத்ததோடு கீழ்க்குறிப்பிடப்பெற்றவரும்
ஜீவிதசந்தாதார்களாகச் சேர்ந்துள்ளார்கள்.

1. ஸ்ரீமார், ஸௌரிராஜ நாயுடுகாரு, ஸப்ஜட்ஜ், ரூ. 25
2. ஸ்ரீ. உ. வே. வே. இராமாதுஜையங்கார்ஸ்வாமி, சேரன்குளம், ... ரூ. 25
3. ஸ்ரீமார், S. கண்ணுச்சாமிக் கவுண்டரவர்கள், (B.A., B.L., வக்கீல்) ரூ. 25
கோயம்புத்தூர்.
4. „ அகத்தீசுவரம்பிள்ளையவர்கள், ரூ. 25
(வெளிப்பாளையம்) நாகபட்டணம்.
5. „ தீனதயாள நாயுடுகாரு, (வெளிப்பாளையம்) நாகபட்டணம், ரூ. 25
6. „ க. வெங்கடகிருஷ்ணய்யர் அவர்கள், (மானுப்பட்டி). ... ரூ. 25

இவர்கள் நிறைந்த ஐசுவர்யத்தையும், நீண்டவாழ்வுகளையும்பெற்ற
இனிதுவாழ எல்லாம்வல்ல ஸர்வேசுவரனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

விட்டு ஸர்வப்ராணிகளிடத்திலுமுள்ள கருணையால், தானும் ஸ்ரீரங்
கம் முதலிய திவ்யதேசங்களில் அர்ச்சாரூபத்துடன் ஸாந்தித்யஞ்
செய்தருளினான். பரமகாருணிகனான மதுஸூதனனால் நியமிக்கப்
பெற்ற முக்தர்களும் நித்யர்களும் ஸ்ரீரங்கம் முதலியவிடங்களில்
மதுபடிஸம்ஸாரத்திலவதரித்தார்கள். குருவின் வாய்மொழியின்படி
நடப்பது கடமையாகுமன்றோ?

[ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸ்வாமியாகவும், வரவராதீசரென்பவரை குருவாகவும்,
வாதாலகோத்தரத்திலுதித்த வாதரென்பவரைஒப்பற்றபிதாவாகவும்லோகேச
யென்பவனைத் தாயாகவுமுடைய கருடவாகன பண்டிதரியற்றிய திவ்யஸூரி
சரிதமென்னுங்காவ்யத்தில் முதல் ஸர்க்கம் முற்றுப்பெற்றது.]

இரண்டாவது ஸர்க்கம்

இவ்வுலகத்திலுள்ள நகரங்களில் ப்ரஸித்திபெற்றதும் மோ
க்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவைகளென்று சொல்லப்பட்ட நகரங்கள்
ஏழிலும் முதன்மையாயெண்ணத்தகுந்ததுமான காஞ்சீபுரமென்
னும் நகரமொன்றிருக்கிறது. யாதொரு நகரமானது தெளிந்தநீரை
யுடையதும் தாடரை முதலிய மலர்களுடன் கூடிப் ப்ரகாசிக்கின்றது
மான வேகவதீ யென்ற நதியாற் சூழப்பெற்றுள்ளதோ, எந்தநகரத்
திலுள்ள ரத்நமயமான கோபுரங்களின் கார்த்தியால் சென்னிறத்து
டன் காணப்படுகின்ற வேகவதீநதியின் ப்ரவாகத்தைக்கண்ட தேவ
ஸ்த்ரீகள் தேவகங்கை யென்று முதலில் சந்தேகித்துப் பொற்றா
மரைமலர்களைக்காணாமையாலிது தேவகங்கையன்றெனத் தெளி
கின்றனரோ, எந்த நகரத்தில் வாதராஜனுத்ஸவத்தில் கம்பீரமாய்
முழங்குகின்ற பேரீவாத்யத்தின் சப்தத்தைக்கேட்ட மயில்கள்
காளமேகங்களின் ஓசையென்றுநினைத்து சந்தேகித்துடன் 'கேகா'
என்று சப்திக்கின்றனவோ, எந்த நகரத்திலுள்ள ராஜக்ரஹங்கள்
வானுலகவுஞ்சென்றிருத்தலால் தன்சிரசில் கங்கையையும் சந்த்ர
கலையையும் வகிக்கின்றவனான அந்நகரத்திலுள்ள ஏகாப்ரநாத
னான சிவனைப்போற்காணப்படுகின்றனவோ, எந்த நகரத்தில் அக்ர
ஹாரங்களிற் செய்கின்ற யாகங்களிலுண்டாகும் புகைகளைக்கண்ட
மயில்கள் மேகங்களென்றெண்ணி சந்தேகித்துடன் தோகைகளை

பிரித்தாடுகின்றனவோ, எந்நகரத்தின்நடுவினுள்ள அநந்தஸர
ஸென்ற தடாகத்தின் பக்கத்திலுள்ள ஹஸ்திகிரிசரசத்தின் நடுவே
புண்யகோடி விமானத்தில் லக்ஷ்மீபதியான தேவராஜப்பெருமாள் உல
கங்களை ரக்ஷிப்பதில் ஜாக்ரதையுடையவராய் நித்பவாஸஞ்செய்கின்ற
னரோ, அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த காஞ்சிபுரியில் தாமரைத்தடா
கத்தில் ஒரு பொற்றாமரைமலரின் நடுவினின்று, ஸ்ரீபாஞ்சஜன்ய
ரூபியான பொய்கையாழ்வார் ஸமஸ்தஜீவர்களையும் ரக்ஷிப்பதற்காக
பீப்பசிமாஸம் திருவோண நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்தருளினார். அதே
மாஸத்தில் அவிட்ட நக்ஷத்ரத்தில் ஸமுத்திரக்கரையிலுள்ள மல்லை
நகரத்தில், நீலோத்பலபுஷ்பத்தின் நடுவினின்றும் கௌமோதகி
என்ற கௌதயின்ஸ்வரூபியான பூதத்தாழ்வாரவதரித்தார். அதே
மாஸத்தில் சதயநக்ஷத்ரத்தில் மயூரபுரியில் (திருமயிலையில்) கொடி
கள் சூழ்ந்த ஒருகிணற்றில் ஆம்பல்புஷ்பத்தினின்றும் பகவானது
பஞ்சாயுதங்களில் நான்குமென்ற கத்தியின் அம்சம்பெற்ற பேயாழ்
வாரென்ற திருநாமத்தையுடையவர் அவதரித்தருளினார்.

இவ்வாறு அயோகிஜர்களாய்த்தோன்றின இம்மூவரும் லக்ஷ்
மீபதியின் பரிபூர்ண கடாக்ஷமடியாகப்பெற்ற ஞானத்தால் வருத்திய
டைந்த ஸத்ருணங்களுடையவர்களாகவும், ஸகலவேதாந்தங்களையும்
முணர்ந்தவர்களாகவும் பால்ய முதல் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே தமக்
காதாமாக மனத்திற்கொண்டவர்களாகவும், ஸகலபாரத்தையும் நா
ராயணனிடைத்திலேயே வைத்தவர்களாகவும், தம்மைப்போன்றவர்
கள் உலத்திலிருக்கின்றனரோ இல்லையோவெனத் தேடித்திரிகின்ற
கவர்ளாகவும், எவ்விடத்திலும் பற்றற்றவர்களாகவும், ஒவ்வொருவ
ரும் தனித்தனி சஞ்சரித்துக்கொண்டிருங்கால் ஸ்ரீமந்நாராயணன்,
தனது பக்திமார்க்கத்திற் புகாதவர்களாகவும் சப்தாதிவிஷயங்களிற்
பற்றிய பஞ்சேந்தரியங்களையுடையவர்களாகவுமிருக்கின்ற அறிவற்ற
ஜனங்களின் அக்ஞாந்தை நிவ்ருத்திக்கவேண்டுமென்ற திருவுள்
ளத்தையுடையவனாய், ஸ்ரீவாமனக்ஷத்ரமென்னுந் திருக்கோவலு
ரில் இவர்கள் மூவரையும் ஒன்றுசேரும்படி செய்து, மேகமில்லாம
லிருக்கச்செய்தே பெருமழையையுண்டுபண்ணி, மூவரும் ஒருசிறு
குடி லுக்குட் புகுமாறுசெய்து தானும் அதனுள்ளே புகுந்துகொண்டு
ஸம்ஸார தாபத்திலுமுந்துகின்ற மனிதர்களை இவர்களின் திவ்யஸூரி

க்தியாகிய அமிருதத்தைப்புகட்டி உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யும்பொருட்டு,
கரும்புத் துண்டுகளை நெருக்குவதுபோல மூவரையும் நெருக்கிப்
பிடித்தனன்.

அப்பொழுது மூவரும் மிகுந்த சங்கடமுற்றவர்களாய் இங்கு
நம் மூவரிலும்வேறாக மற்றொருவன்யாரோ வந்திருக்கிறானென
நினைத்து, பாவஸ்து ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசப்படுத்துகின்றவைக
ளான, சூரியனை விளக்காகவும் ஞானத்தை விளக்காகவும் அனுபவத்
தைவிளக்காகவும் ரூபஞ்செய்துள்ள, பாசரங்களை அவர்கள்முறை
யேஒவ்வொருவரும் அருளிச்செய்வாராயினர். உடனே பகவான
தனதுவிச்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்தான். அவ்வாழ்வார்கள் எம்
பெருமானுடைய விச்வரூபத்தை த்யானித்து அதில் ஈடுபட்ட அந்
தக்கரணங்களை யுடையவர்களாய்த் தனித்தனி ப்ரபந்தங்களைச் செய்
தருளி ஸர்வஜனங்களையும் ரக்ஷிப்பதன்பொருட்டு டோகத்தைக்கைக்
கொண்டவர்களாய் மறுபடியும் உலகத்தில் சஞ்சரித்த வந்தார்கள்.

திருமழிசையாழ்வார் அவதாரம்.

காஞ்சிபுரத்தின் கீழ்பக்கத்தில் ஸமுத்திரத்தின் மேல்கரையில்
தனதுபெருமையால் ஸந்தோஷிக்கச் செய்கின்ற பிராணிகளையுடைய
யதும் மிகவும்ப்ரஸித்திபெற்றதுமான மஹீஸாரமென்னும் க்ராம
மொன்றுள்ளது. வேதங்களில் இடைவிடாது கூறப்படுகின்ற திவ்ய
சரித்தரத்தையுடைய நாராயணன் மூன்றுலகங்களையும் ரக்ஷிப்பதற்
காகவே அவ்விடத்தில் அர்ச்சாவதாரத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கி
றான். அதன் ஸமீபத்தில் பரிஸுத்தமான தீபாவனமொன்றுண்டு.
அங்கு மயில்கள் பாம்புகளுடனும், சிங்கங்கள் யானைகளுடனும்,
புலிகள் மான்களுடனும் ஒன்றோடொன்று பகைமையின்றிச்
சஞ்சரித்தன. அவ்வனத்தில் பார்கவரென்னும் மஹரிஷி தான்
சிறந்ததபஸ்ஸின் ப்ரபாவத்தால் உயர்ந்தபதவியை அடைய விரும்
பியவராய்ச் சென்றுசேர்ந்தனர்.

தபோதிதியான அம்முனிவர் தவம்புரிவதையறிந்த தேவேந்
த்ரன், அவருடைய தபோமஹிமையால் தன் நிலைகுலைந்துவிடு
மெனக் கலக்கமுற்றவனாய், அந்தத் தபனைக்கெடுப்பதற்காக ஒரு
தேவஸ்திரீயை யனுப்பினன். இந்திரனால்னுப்பப்பெற்ற அத் தேவ

மகளும் அம்முனிரது தபோவனத்தை யடைந்து, தனது பார்வை யால் அங்குள்ளமான் கூட்டங்களை வெட்கமுற்றோடச் செய்வளாய், தேவேந்திரன் மனத்திற்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணக்கருதி அந்தத் தபோதனரின் முன்வந்து நின்று தனது கேசபரங்களைச் சற்று நிலைகுலையும்படி செய்தாள். அரையிற் கட்டியிருந்த சேலையையும் சற்று நெகிழவிட்டு மேல்வஸ்திரத்தையும் சிறிது விலகுமாறு செய்துகொண்டாள். அவள் மற்றும் பற்பலவிதமான சிருங்கார சேஷ்டைகளைச் செய்துகொண்டே மந்தஹாஸத்துடன் கூடியவளாய் அம்முனிவரின் மனத்தை மீம்பொறிகளுடனும் வேறுயோகத்திற் செல்லுமாறு செய்யலானாள்.

அவ்வாறு தன்முன்னிலையில் வந்துநின்ற தெய்வமகளின் வடிவழகைக்கண்ட முனிவரருடைய அந்தக்கரணம் மன்மதபாணங் கட்டு இலக்காகி, யோகத்தைவிட்டு, விச்வாமித்ரரின்மனம் மேன கையிடத்திற் சென்றது போலாயிற்று. ஆகவே அவள் அம்முனிவ ருடன் கூடி, ஸுதர்சனம்சமுடையதான கர்ப்பத்தைத்தரித்தாள். அந்த கர்ப்பம் அவள் வயிற்றினின்று தைமாசம் மகநக்ஷத்திரத் தன்றுபூமியில் விழுந்தது. விழவும், ஜராயுவினால்முடப்பட்டுவிளங்கிய அந்த மாம்சபிண்டத்தை அவள் அவ்வனத்தின்சமீபத்திலுள்ள பிரப்பம்புதர்குழந்த கிடங்கினில் வைத்துவிட்டு, தான் வந்தவாறே திரும்பிச் சென்றாள். அம்முனிவரரும் அப்பொழுதே தீர்த்தயாத் திரையாகப் புறப்படலாயினர். பின்பு நிர்ஜனமான அவ்வனத்திற் கிடந்த அந்தக்கர்ப்பம் தனது ஆவரணத்தைப்பேதித்துக்கொண்டு அக்கிடங்கினிற் கருடன்போலக்குழந்தைவடிவத்துடன் பசியால் வருந்தி ஸ்தன்யபானஞ் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் தானேயழுதுகொண்டிருந்தது.

அப்போது அந்த மஹீஸாரபுரத்திற்கு நாதனாக எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் அழுதுகொண்டிருக்கும் குழந்தையிடம் வந்து தனது கருணாகடாக்ஷங்களால் அதன் பசிதீரும்படி பார்த்தருளி, உடனே மறைந்து போயினர். எம்பெருமானுடைய பிரிவையாற்றாது அக்குழந்தை மறுபடியும் அனுமனைப்போல் அழுதுகொண்டிருந் தது. அப்போது பிரம்புவிற்று ஜீவனம்செய்யும் ஜனங்கள் அக் காட்டிற்குப் பிரம்பறுப்பதற்காக வந்தவர்கள், அழுகின்றகுழந்தை யின் தினஸ்வரத்தைக்கேட்டு அது பூனையின் குரலென்று ஸந்தே

ஹித்து, தங்கள் பாஷைபால் 'இதுபாகம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு சமீபத்தில் வந்துபார்த்துக் குழந்தைபென்றறிந்து அதற்குப் பாக மென்றே பெயர்வைத்துக் குருஹத்திற்கெடுத்துச்சென்று 'இக்குழந் தையை நன்றாய் வளர்க்கவேண்டு' மென்று தங்கள் ஸ்திரீகளிடங் கொடுக்க, அவர்களும் முற்காலத்தில் நந்தகுலத்தில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை கோபியர் வளர்த்துவந்ததுபோல் வளர்த்துவந்தனர். அவ்விடத் தில் அக்குழந்தை பகவானுடைய கருணைபாகிற் அமுதத்தைப் பருகி வளர்ந்துகொண்டு, பால்முதலிய ஆஹாரங்களில் ஆசையற்றதாய் வாய்பேசாமலும் அழாமலும் மிருப்பதுடன் தனது ஞானோதயத் தால் எல்லாப்பொருள்களையும் தான் அடைந்ததாகவே எண்ணிக் கொண்டு த்ருப்தியோடு, நீறுபூத்ததழல் போலிருந்தது.

அதன்பின்பு அம்மஹீஸாரபுரத்தில் வசிப்பவரும் அறிவிற சிறந்தவரும், புத்திரனில்லாதவருமான ஒரு சூத்ரமுதியவர் அக் குழந்தையின் அபுதமானசரித்திரத்தைக்கேட்டு, அதைப் பார்ப் பதற்காகப் பாலை *உபஹாரமாக எடுத்துக் கொண்டு குழந்தைவஸிக் கும் சுளகுசெய்வோன் வீட்டிற்கு வந்து, திவ்யதேஜோமயமாய் விளங்குகின்ற அக் குழந்தையைக்கண்டு ஆச்சர்யமுற்று மிகுந்த பக்தியுடன் அக்குழந்தையின் கால்களில் விழுந்து வணங்கி, தான் கொணர்ந்த பாலைப்பருகிபருளுமாறு வேண்டிக்கொண்டார். உடனே அக்குழந்தை அவருடைய எண்ணத்தைப் பரிபூர்த்திசெய்யவேண்டு மென்று நினைத்து அந்தப்பாலை வாங்கிப் பருகிவிட்டு அவரைப் போகும்படி யனுமதிசெய்தது. மறுபடியும் அந்த வருத்தர் இவ்வித மேசிலதினங்கள் பாலைக்கொண்டுவந்து கொடுத்து அக்குழந்தையை நன்றாய் ஸந்தோஷிக்கச்செய்து, பின்புமொருநாள் தன் வயதுமுதிர்ந் த மனைவியுடன்வந்துவழக்கம்போல்பால்கொணர்ந்துஸமர்ப்பித்தனர்.

அப்போழுது அக்குழந்தை இவ்விருவரும் புத்திரனைக்கருதி நம்மிடம் வந்திருக்கிறார்களென அறிந்து, தான் உண்டுமிஞ்சியபாலை அவ்விருவருக்குங்கொடுத்து அதனைப் பருகும்படி யனுமதிசெய் யவே அவர்களும் அந்தப்பாலை உட்கொண்டனர். உடனே அவ்விரு

*உபஹாரமென்பது குரு, அரசன் முதலியோர்களைக் கண்டுகொள்வதற் காகக் கையிற்கொண்டு செல்லும் பழம்முதலியனவாம்.

வரும் தமது முதுமைத்தன்மை நீங்கி யெளவனப்பருவத்தை யடைந்ததோடு, அந்தச் சூத்ரஸ்திரீயும் கர்ப்பவதியாகி ஹரிபக்தியிற் சிறந்த வித்வானான ஒருபுத்ரனைப்பெற்றனள். மஹாதேஜோவானான அந்தப்புத்திரனால் அந்தச் சூத்ரஸ்திரீ முற்காலத்தில்விதூரனால் அவனுடைய தாய் விளக்கமுற்றதுபோல் மேன்மை யடைந்து விளங்கினாள்.

பின்பு அக்குழந்தையின் பிதா அதற்குக் கணிக்ருஷணன் (கணிகண்ணன்) என்று பெயரிட்டு ஸகலகலையையும் கற்பிக்கார். அக் கணிகண்ணனும் பார்க்கவமுனிவரின் புத்ரரான திருமழிசை யாழ்வாரின் பாதசேவைசெய்துகொண்டு பகவத்பக்தியிற் சிறந்த வராய் விளங்கினார். அதுநிற்க,

அந்தப் பார்க்கவபுத்ரர் பகவத்கடாக்ஷகருணம்ருத பானத் தால் த்ருப்தியடைந்த மனஸையுடையவராய், ஆகாரம் முதலிய வற்றிலும் ஆசையற்றவராய், ஸந்தோஷத்தோடு பிரம்புக்காரர்களின் குலத்தில் வளர்ந்து வந்தனர். மஹாஸமர்த்தரான அந்த யோகிச்வரர் எல்லோரையும் மயங்கும்படி செய்வதற்காகவே பிரம்புக்காரர்களின் குலத்திற்குத் தகுந்த தொழிலிலும் கல்வியிலும் பற்றுடையவராய், புண்யகேஷத்திரமான அந்தமஹீஸாரபுரத்தில் களாகுகளைப் பின்னிவிற்றுக்கொண்டு காலங்கழித்தார். இங்ஙனம் பிரம்புக்காரர்களின்குடிலில் வசிப்பவராக இருந்தும், ஆகாயத்திற்குரியன் ப்ரகாசிப்பதுபோல் அவர் யாவர்க்கும் அறிவையூட்டுகின்ற தமது தேஜோவிசேஷத்துடன் விளங்கித்தோன்றினார். மற்றும் அவர் சிலவனத்திலும் குகையிலும் வாஸம் செய்பவராகி, அஷ்டாங்கயோகத்திற் செலுத்திய சித்தவிருத்தியுடையவராய் நிறைந்த ஞானமாகிற சூர்யப்ரகாசத்தினால் அகத்திருநீர்க்கி வாயுக்களின் மார்க்கங்களை வயிற்றின்வழியே செல்லவிடாது தகைந்து தட்டின்றி சமாதியோகத்தையடைந்தவராய், தமது சிந்தனையை இடைவிடாது பரப்ரும்மத்தினிடத்திலேயே செலுத்துவாராயினர்.

இவ்விதம் அந்தயோகியானவர் தவத்தை வளர்ப்பதற்காகவே ஏழுஸ்தானங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அவ்விடத்தில் தனித்தனி குகையில் வசித்து சந்தோஷத்துடன் எழுநூறு வருஷங்களைப்

போக்கினார். பின்பு அம்முனிவர் சைவம் ஆர்ஹதம் பெளத்தம் முதலிய புறச்சமயங்களிற்புகுந்து அந்தந்தச்சமயத்தின் கருத்தைப் பின்பற்றியவராயிருந்தனர். இவ்வாறு நெடுநாட் சென்றபின் அந்தந்த மதத்தின் உண்மையின் ஸாரத்தையறிந்தனர். பின்பு வ்யாஸர் கபிலர், அக்ஷபாதர், கணாதர், பதஞ்சலி, ஜைமினி என்ற இவர்கள் கூறிய சாஸ்த்ரங்களையுமறிந்து அவற்றுட் புகுந்தவராய், குத்ருஷ்டிசித்தாந்தத்தையுமறிந்தனர். இவ்விதமொவ்வொரு சித்தாந்தத்தின் ரஹஸ்யமுத்தரையை வெளியிடுதலாகிய வினாயாட்டில் வல்லவராய் மஹாதேஜோவிசேஷத்துடன் கூடிய பார்க்கவமுனிவரின புதல்வர் நூறு வருஷங்களைப் போக்கிவிட்டு சைவம் முதலிய சித்தாந்தங்களிற் கூறப்பட்ட தெய்வங்கள் யாவும் நிலையில்லாதனவென ஆராய்ந்து அம்மதங்களை யெல்லாங் கைவிட்டு, வேதாந்தங்களின் ரஹஸ்யத்திற்கு நிதர்சனமாயுள்ளது வைஷ்ணவமதமென்றறிந்து அதனையே கைப்பற்றினார். தவத்திற்குறைவிடமாகிய அம்முனிவர் ஸமஸ்தலோகங்கட்கு மா திகாரணமாயிருக்கின்றவன் லக்ஷ்மீபதிபென்றறிந்து அவன் சரணாவிரந்தங்களில் விசேஷமான பக்தியையுடைவராய் அஷ்டாங்க யோகாப்யாஸத்துடன் முவுலகங்கட்கும் காரணமவனென யென மனதில்பாவித்தனர். அப்போது பரமகரூணிகனான ஸர்வேக்ஷரன் அம்முனிவரின் பரமபக்தியைக் கண்டு விச்வரூபத்துடன் ஸேவைஸாதித்தான். அதுமுதல் அம்முனிவர் பக்திஸாரரென்னும் பெயரைப்பெற்றனர். அந்தபக்திஸாரர் எம்பெருமானது விச்வரூபத்தை ஸேவித்து ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கினவராய், பகவத்ஸந்நிதியில் “நான் சாக்கியம் ஆர்ஹதம் முதலிய மதங்களிலெல்லாம் ப்ரவேசித்திருந்தேன்; ஸர்வசாஸ்த்ரங்களையும் கண்டறிந்தேன்; என் பாக்யவசத்தால் விஷ்ணுவே பரதத்வமென்று கண்டுகொண்டேன்.” என்று சொல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் பரிஸுத்தமான மற்றொரு தபோவனத்தையடைந்து தவம்செய்து கொண்டிருந்தனர்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அப்போது பார்வதியும் சிவனும் வருஷபாருடர்களாய்ச் செல்கின்றவர்கள் அவ்வனத்தில் தவம்செய்து கொண்டிருக்கும் பக்திஸாரமுனிவரைக் கண்டனர். அவ்விருவர்களில் பார்வதியானவள்

ஸ்ரீ மகேசுவராய நம: பகம:

கூடல் மான் மியம்.

இது, வைபவக்ருதமாலா என்ற இரண்டு தடவுள் மாந்தியுடையதும், சங்கம் விளங்கப்பெற்றதும், திருப்பல்லாண்டு விளைந்த சிலமுமாதைய மதுரைப்பதியின் பெருமை எல்லாம் செவ்வையாய் எடுத்த அரைக்கும் ஓர் அரியநூலாம். இது, பருஹ்மான்ட புராணத்தை முதல்நூலாகக்கொண்டு அளகிய பழமையான தமிழ்க் காவ்யத்தினின்றும் வசனரூபமாக எழுதப்பெற்றது; படிப்பவர்களுக்கு இன்பத்தை விளைவிப்பது, இதில் அரிய பலவிஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆதலால் பாவரும் போற்றத்தக்கது. விரும்புகின்றவர்கள் நமது ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸ்-க்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இதன் விலை அனா 0-6-0.

இங்ஙனம்,

மானேஜர்.

239, ஹரிஸமயதிவாகரம் பிரஸ், மதுரை.

இதில் குணமில்லையென்று குறிப்பவர்களுக்கு

இனம் ரூபாய் 100.

அந்திய நாடுகளிலும் நன்கு மதித்துமெடல் பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண டெண்டல் பாம்.

தந்தவியாதிகளைப்போக்கி பற்களை உறுதியாக்கும்.

பற்பொடி.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

பாட்டில் விலை அனா 4.

வியாபாரிகளுக்கு தக்ககமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண & கோ., மன்னார்குடி.

விளம்பர விகிதம்.

எல்லா ஆர்டர்களும் மணியார்டர்முலம் அனுப்புவதுடன் முழுவிவரமும் தெளிவாய் எழுதவேண்டும்.

எங்களுடைய பத்திரிகை பிரதிமாசம் 1500 கார்டிகள்வரை பல ஊர்களுக்கும் போகின்றதினால், விளம்பர சமாசாரம் கொடுக்கிறவர்கள் அடியில் குறிப்பிட்டிருக்கிற விகிதப்படி தங்களுக்கு தேவையான காலத்திற்கு ஆர்டர் கொடுக்க வேண்டுகிறோம்.

பக்கம்.	1 மீ	3 மீ	6 மீ	1 வரு
முழு பக்கம் ரூ.	3-0-0	8-0-0	16-0-0	32
அரை பக்கம் ரூ.	1-8-0	4-0-0	8-0-0	16
கால் பக்கம் ரூ.	0-12-0	2-0-0	4-0-0	8

இங்ஙனம்,

மானேஜர்.

239, ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸ்,

தெற்குமாரட்டுத் தெரு, மதுரை.

WHAT IS YOUR DUTY TO YOUR COUNTRY?

*To support Home Industries and
give proper encouragement.*

The Madras Pencil Factory,
P. Box 86, MADRAS